

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1547**z dnia 15 października 2018 r.****określająca specyfikację dotyczącą połączenia centralnych punktów dostępu z systemem wjazdu/wyjazdu (EES) oraz dotyczącą rozwiązania technicznego ułatwiającego gromadzenie danych przez państwa członkowskie na potrzeby tworzenia statystyk na temat dostępu do danych EES na potrzeby ochrony porządku publicznego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 lit. l).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2017/2226 ustanowiono system wjazdu/wyjazdu (EES) służący do elektronicznej rejestracji czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy na terytorium państw członkowskich, i obliczający okres ich dozwolonego pobytu.
- (2) Celem EES jest poprawa zarządzania granicami zewnętrznymi, przeciwdziałanie imigracji nieuregulowanej oraz usprawnienie zarządzania przepływami migracyjnymi. EES powinien w szczególności ułatwiać identyfikację wszystkich osób, które nie spełniają warunków związanych z okresem dozwolonego pobytu na terytorium państw członkowskich lub które przestały spełniać te warunki. Ponadto EES powinien pomagać zapobiegać przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz pomagać wykrywać takie przestępstwa i prowadzić w ich sprawie postępowania przygotowawcze.
- (3) W rozporządzeniu (UE) 2017/2226 określono warunki dostępu do danych EES w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie postępowań przygotowawczych. Zarówno państwa członkowskie, jak i Europol, powinny składać wnioski o dostęp do danych EES za pośrednictwem tzw. centralnych punktów dostępu, organu lub podmiotu, któremu prawo krajowe powierza sprawowanie władzy publicznej i który powinien być w stanie skutecznie weryfikować, czy w każdym konkretnym przypadku spełniane są warunki dotyczące uzyskania dostępu do EES. Centralne punkty dostępu powinny rozpatrywać wnioski o dostęp do danych EES pod kątem zapobiegania, wykrywania lub prowadzenia postępowań, a następnie przekazywać dane EES, do których uzyskano dostęp, do jednostki operacyjnej, która wystąpiła z wnioskiem. Aby umożliwić operacje przetwarzania tych danych, każde państwo członkowskie powinno podłączyć swoje odpowiednie centralne punkty dostępu do jednolitego interfejsu krajowego. Europol powinien także połączyć swój centralny punkt dostępu z EES i odpowiadać za to połączenie.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2226 za rozwój EES i zarządzanie operacyjne tym systemem powinna odpowiadać Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ⁽²⁾.
- (5) Rozporządzenie (UE) 2017/2226 wymaga, aby przed rozwojem EES Komisja przyjęła środki niezbędne do rozwoju i technicznego wdrożenia EES. W tym względzie w art. 36 lit. l) rozporządzenia (UE) 2017/2226 odniesiono się konkretnie do przyjęcia środków określających specyfikacje dotyczące połączenia centralnych punktów dostępu z EES oraz dotyczące rozwiązania technicznego ułatwiającego gromadzenie danych przez państwa członkowskie na potrzeby tworzenia statystyk na temat dostępu do danych EES na potrzeby ochrony porządku publicznego.
- (6) W oparciu o te środki Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości powinna zatem móc określić strukturę fizyczną EES, w tym jego infrastrukturę łączności, a także specyfikacje techniczne i dalsze zmiany dotyczące EES.
- (7) W tym kontekście konieczne jest zatem przyjęcie środków ustanawiających specyfikacje dotyczące rozwiązań technicznych, które zostaną zastosowane w celu połączenia centralnych punktów dostępu państw członkowskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

z jednolitym interfejsem krajowym oraz w celu połączenia centralnego punktu dostępu Europolu z EES. Należy również przyjąć specyfikacje dotyczące rozwiązania technicznego ułatwiającego gromadzenie danych w celu wygenerowania statystyk, które państwa członkowskie są zobowiązane prowadzić na temat dostępu do danych EES na potrzeby ochrony porządku publicznego.

- (8) Rozwiązania techniczne wybrane do celów wdrożenia EES powinny uwzględniać potrzebę lepszej integracji już istniejących i przyszłych unijnych systemów zarządzania granicami, a także interoperacyjność tych systemów. Takie rozwiązania techniczne powinny być skalowalne i powinny umożliwiać kolejne zmiany, tak aby w stosownych przypadkach można było stosować dodatkowe funkcje, zarządzać większą liczbą operacji i przechowywać większą ilość danych.
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia (UE) 2017/2226 i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Jednak ze względu na to, że rozporządzenie (UE) 2017/2226 opiera się na dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 Dania powiadomiła w dniu 30 maja 2018 r. o swojej decyzji w sprawie wdrożenia rozporządzenia (UE) 2017/2226 do swojego prawa krajowego. W związku z powyższym na mocy prawa międzynarodowego Dania ma obowiązek wprowadzenia w życie przepisów niniejszej decyzji.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽¹⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽²⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽⁴⁾.
- (13) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁵⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁶⁾.
- (14) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽⁷⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

- (15) Co się tyczy Cypru, Bułgarii, Rumunii i Chorwacji, aby zapewnić działanie EES, konieczne jest udzielenie biernego dostępu do VIS i wprowadzenie w życie zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady wszystkich przepisów dorobku Schengen dotyczących SIS. Warunki te mogą zostać spełnione wyłącznie po zakończeniu z pozytywnym wynikiem weryfikacji przeprowadzanej zgodnie z mającą zastosowanie procedurą oceny Schengen. Oznacza to, że EES powinny posługiwać się tylko te państwa członkowskie, które spełnią te warunki przed uruchomieniem EES. Państwa członkowskie, które nie posługują się EES od chwili jego uruchomienia, powinny zostać podłączone do EES zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) 2017/2226, jak tylko spełnione zostaną wszystkie te warunki.
- (16) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 23 kwietnia 2018 r.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Inteligentnych Granic,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przyłączenie centralnych punktów dostępu każdego państwa członkowskiego

Do celów art. 31 i 32 rozporządzenia (UE) 2017/2226 centralne punkty dostępu, o których mowa w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2226, mają dostęp do EES w celu przetwarzania wniosków jednostek operacyjnych w ramach wyznaczonych organów.

Zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2017/2226 każde państwo członkowskie podłącza swój centralny punkt dostępu do odpowiedniego jednolitego interfejsu krajowego zgodnie ze specyfikacjami technicznymi, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Artykuł 2

Podłączenie centralnego punktu dostępu Europolu

Do celów art. 33 rozporządzenia (UE) 2017/2226 centralny punkt dostępu Europolu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226, ma dostęp do EES w celu przetwarzania wniosków wyznaczonego organu Europolu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Zgodnie z art. 38 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2226 Europol podłącza swój centralny punkt dostępu do dedykowanego jednolitego interfejsu krajowego zgodnie ze specyfikacjami technicznymi, o których mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Artykuł 3

Gromadzenie danych do celów generowania statystyk, o których mowa w art. 72 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2226

Aby ułatwić gromadzenie danych potrzebnych do generowania statystyk, które państwa członkowskie i Europol muszą przedstawić zgodnie z art. 72 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2226, eu-LISA udostępnia rozwiązanie techniczne centralnym punktom dostępu, o których mowa w art. 29 ust. 3 i art. 30 ust. 2 tego rozporządzenia. Stosowanie wspomnianego rozwiązania nie jest obowiązkowe. W przypadku stosowania takiego rozwiązania każde państwo członkowskie i Europol odpowiadają za jego wdrożenie, jak również za jego zarządzanie techniczne i operacyjne. Takie rozwiązanie umożliwia gromadzenie następujących danych statystycznych w odniesieniu do każdego wniosku o dostęp do EES:

- a) wyznaczony organ, centralny punkt dostępu i jednostka operacyjna występująca z wnioskiem, o której mowa w art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2226;
- b) znacznik wskazujący, czy wniosek doprowadził do uzyskania skojarzeń;
- c) znacznik wskazujący, czy przeprowadzono konsultacje w celu identyfikacji lub na potrzeby wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu;

- d) znacznik informujący, czy przeprowadzono konsultacje z zastosowaniem trybu pilnego, o którym mowa w art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2226 oraz w art. 32 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2226, oraz znacznik wskazujący, czy pilny przypadek nie został zaakceptowany w wyniku weryfikacji ex post przeprowadzonej przez centralny punkt dostępu;
- e) rodzaj przestępstwa terrorystycznego lub poważnego przestępstwa zdefiniowanego w art. 3 ust. 1 pkt 24 i 25 rozporządzenia (UE) 2017/2226, które doprowadziło do przeprowadzenia konsultacji;
- f) podane podstawy uzasadniające przypuszczenie, że dana osoba była objęta zakresem rozporządzenia (UE) 2017/2226, poprzez wybranie wartości w tabeli kodów z opcją wybrania wartości „inne”, która zawiera pole tekstowe;
- g) podane podstawy uzasadniające nieprzeglądanie danych w zautomatyzowanych systemach identyfikacji daktyloskopijnej innych państw członkowskich na mocy decyzji 2008/615/WSiSW zgodnie z art. 32 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2226, poprzez wybranie wartości w tabeli kodów z opcją wybrania wartości „inne”, która zawiera pole tekstowe.

Informacje te są przechowywane na poziomie lokalnym przez centralne punkty dostępu, aby wspierać tworzenie statystyk, o których mowa w art. 72 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Dane wprowadzone do rozwiązania technicznego są wykorzystywane przez każde państwo członkowskie lub Europol w celu generowania statystyk, o których mowa w art. 72 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2226.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
